

Biblioteca Central de Sant Boi de Llobregat

AV62 Arquitectos SL, Toño Foraster i Victoria Garriga, arquitectes

Toño Foraster (títol, 1994) i Victoria Garriga (títol, 1997)

Obra: Biblioteca Pública Jordi Rubió i Balaguer, St. Boi de Llobregat, Barcelona.

Client: Ajuntament de St. Boi, Diputació de Barcelona

Disseny Gràfic: PFP, Disseny gràfic (Quim Pintó)

Col·laboradors: Maria Pons, Anna Janer, Guillermo Luna i Jordi Trias

Arquitectes tècnics: Joan March i Núria Rius

Consultors: Juan Ignacio Eskubi (estructura), Imogep S.A (instal·lacions)

Contractista: OHL

Potser una de les constants de la nostra feina és la necessitat de definició del lloc mitjançant la implantació d'un objecte funcionalment complex com és un edifici. És fer d'un lloc qualsevol el més propici per al desenvolupament de les funcions de l'habitar públic o privat, amb les mínimes i més llegibles operacions constructives, amb la intenció de mantenir certa ficció de reversibilitat en un futur desmuntatge de l'edifici.

En un exercici voluntàriament retòric optem per «desenganxar» els continguts d'ordre narratiu i representatiu, inherents a qualsevol edifici, considerant aquest aspecte com un valor propi de l'arquitectura però d'un ordre més canviant i circumstancial.

One of the constants in our work is perhaps the need to define the place by implanting an object that is as functionally complex as a building—to make any site the best to develop the functions of public or private habitation, by means of the minimum, most legible construction operations, with a view to maintaining a fiction of reversibility for future dismounting.

In a voluntarily rhetorical exercise, we chose to “distance” the contents of a narrative and representative order that are inherent in any building, considering this aspect to be a characteristic value of architecture though of a more changing, circumstantial nature.

Quizás una de las constantes de nuestro trabajo sea la necesidad de definición del lugar mediante la implantación de un objeto funcionalmente complejo como es un edificio. Hacer de un lugar cualquiera el más propicio para el desarrollo de las funciones del habitar público o privado, con la mínimas y más legibles operaciones constructivas, con el ánimo de mantener cierta ficción de reversibilidad en un futuro desmontaje del edificio.

En un ejercicio voluntariamente retórico optamos por “despegar” los contenidos de orden narrativo y representativo, inherentes a cualquier edificio, considerando este aspecto como un valor propio de la arquitectura, pero de un orden más cambiante y circumstancial.

AV62, Toño Foraster i Victoria Garriga

J.M. BALLESTER

EVA SERRATS

EVA SERRATS

